

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ
ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ
ШКІЛЬНОГО ВІКУ В ЗАРУБІЖНИХ
КРАЇНАХ

Москаленко Наталія, Яковенко Артем, Овчаренко Сергій
Придніпровська державна академія фізичної культури і спорту

DOI: 10.32540/2071-1476-2021-1-161

Annotation

Introduction and purpose of the study. The article is devoted to the generalization of scientific data on the study of trends in the development of physical education systems in foreign countries. The purpose is to analyze modern trends in the development of physical education of schoolchildren in some countries of Europe, Asia and America to analyze the possibilities of using foreign experience in physical education of Ukrainian schools.

Material and methods. The research was carried out at the Pridneprovsk State Academy of Physical Culture and Sport. During the study, the following methods were used: theoretical analysis and generalization of scientific and methodological literature and documentary materials, comparison method, system analysis method.

Results. Modern tendencies of the nearest development of physical education systems in foreign countries are: further improvement of assessment system of students' knowledge, technologization of physical education process, individualization of training, expansion of types of physical activity in curricula, improvement of physical fitness standards, implementation of a competence approach.

Conclusions. Extrapolation of the positive experience of foreign countries into the system of physical education of Ukrainian schools will contribute to the improvement of the educational process in our country.

Key words: physical education, foreign experience, tendencies, students.

Анотація

Вступ і мета дослідження. Стаття присвячена узагальненню наукових досліджень щодо визначення тенденцій розвитку систем фізичного виховання в зарубіжних країнах. Мета – проаналізувати сучасні тенденції розвитку фізичного виховання школярів в окремих країнах Європи, Азії та Америки для аналізу можливостей використання зарубіжного досвіду у фізичному вихованні українських шкіл.

Матеріал і методи. Дослідження проводились у Придніпровській державній академії фізичної культури і спорту. У ході дослідження використано такі методи: теоретичний аналіз та узагальнення даних науково-методичної літератури та документальних матеріалів, метод порівняння, метод системного аналізу.

Результати. Сучасними тенденціями найближчого розвитку систем фізичного виховання в зарубіжних країнах є: подальше удосконалення системи оцінки навчальних досягнень учнів, технологізація процесу фізичного виховання, індивідуалізація навчання, розширення спектру видів рухової активності у програмах занять, удосконалення стандартів фізичної підготовленості, впровадження компетентнісного підходу тощо.

Висновки. Екстраполяція позитивного досвіду зарубіжних країн у систему фізичного виховання закладів загальної середньої освіти України сприятиме удосконаленню освітнього процесу в нашій державі.

Ключові слова: фізичне виховання, зарубіжний досвід, тенденції, учні.

Анотація

Введение и цель исследования. Статья посвящена обобщению данных научных исследований по изучению тенденций развития систем физического воспитания в зарубежных странах. Цель – проанализировать современные тенденции развития физического воспитания школьников в отдельных странах Европы, Азии и Америки для анализа возможностей использования зарубежного опыта в физическом воспитании украинских школ.

Материал и методы. Исследования проводились в Приднепровской государственной академии физической культуры и спорта. В ходе исследования использованы следующие методы: теоретический анализ и обобщение данных научно-методической литературы и документальных материалов, метод сравнения, метод системного анализа.

Результаты. Современными тенденциями ближайшего развития систем физического воспитания в зарубежных странах являются: дальнейшее совершенствование системы оценки знаний учащихся, технологизация процесса физического воспитания, индивидуализация обучения, расширение спектра видов двигательной активности в программах занятий, совершенствование стандартов физической подготовленности, внедрение компетентностного подхода.

Выводы. Экстраполяция положительного опыта зарубежных стран в систему физического воспитания учреждений общего среднего образования Украины будет способствовать совершенствованию образовательного процесса в нашем государстве.

Ключевые слова: физическое воспитание, зарубежный опыт, тенденции, учащиеся.

Вступ. Уряди зарубіжних держав визнають важливість занять фізичною культурою. Ця дисципліна є обов'язковою у навчальних планах усіх, без винятку, закладів загальної середньої освіти країн Європи, Азії та Америки. Пріоритетною є індивідуальність учня, його соціальний розвиток, спортивна і соціальна взаємодія, а фізичне виховання розглядається як важлива, нічим не замінна частина загального виховання (UNESCO, 2008; Eurydice Report, 2013).

Багато зарубіжних країн вже пройшли довгий шлях трансформації середньої освіти, в тому числі, фізичного виховання, і досягли високого рівня його якості. Незважаючи на це, все ще існують проблеми в організації фізичного виховання, пов'язані з фінансовими, матеріально-технічними, кадровими труднощами, які державні органи намагаються вирішити.

Велика кількість зарубіжних (Hardman, 2014; Horner, Döbert, Reuter, Kopp, 2015; Foster, 2018; Harris, 2018) і вітчизняних (Глоба, 2013; Пангелова, Власова, 2017; Турчик, 2017; Яковенко, 2019) дослідників присвятили свої роботи вивченню особливостей системи фізичного виховання школярів.

Отже, акумуляція знань з різних аспектів організації фізичного виховання учнів інших країн сприятиме створенню найбільш ефективної вітчизняної моделі з урахуванням національних особливостей (Москаленко, Яковенко, 2019).

Важливим чинником визначення сучасної стратегії розвитку сфери фізичного виховання в Україні є аналіз передового досвіду організації освітнього процесу, дослідження закономірностей та тенденцій розвитку цієї важливої складової частини освітньої сфери в різних країнах світу.

Гіпотеза дослідження ґрунтується на припущенні, що екстраполяція міжнародного досвіду організації, забезпечення та тенденцій розвитку фізичного виховання зарубіжних країн дозволить удосконалити систему фізичного виховання школярів в Україні.

Мета дослідження – проаналізувати сучасні тенденції розвитку фізичного виховання школярів в окремих країнах Європи, Азії та Америки для аналізу можливостей використання зарубіжного досвіду у фізичному вихованні українських шкіл.

Матеріал і методи. Дослід-

ження проводились у Придніпровській державній академії фізичної культури і спорту. У ході дослідження використано такі методи: теоретичний аналіз та узагальнення даних науково-методичної літератури та документальних матеріалів, метод порівняння, метод системного аналізу.

Результати та дискусія. Вивчення зарубіжного досвіду забезпечення якості процесу фізичного виховання учнів шкіл в окремих країнах Європи, Азії та Америки дозволило нам визначити основні тенденції їх найближчого розвитку. Урахування цих тенденцій сприятиме удосконаленню системи фізичного виховання школярів України, оскільки на даному етапі розвитку суспільства наша держава проходить етап імплементації освітніх реформ, які засновані на міжнародному досвіді.

Європейські країни постійно удосконалюють процес фізичного виховання школярів. Як правило, перспективами покращення є чотири сфери: розробка національних стратегій і масштабних ініціатив в сфері фізичного виховання, реформи центральних (регіональних) навчальних планів, навчання вчителів та їх постійний профе-

сійний розвиток, а також вдосконалення шкільного спортивного обладнання та інфраструктури. У деяких країнах заплановані реформи охоплюють лише один аспект з перерахованих, а у деяких – вони є всеосяжними і охоплюють декілька аспектів одночасно (Singh, 2015).

У Сполученому Королівстві (Англія, Уельс і Північна Ірландія) перегляд національного навчального плану дає школам більше свободи для розробки власних навчальних планів у спосіб, який найкраще задовольняє потреби учнів.

Однак основними проблемами та тенденціями фізичного виховання в англійських школах на сьогодні є підвищення вимог до навчальних досягнень учнів з інших загальноосвітніх предметів, що веде за собою поступове скорочення часу на фізичне виховання, зниження можливостей учнів до участі у фізичній активності в межах шкільного графіку. У той же час покращення психічного та фізичного благополуччя школярів стає все більш важливим. Дослідники (Baileya et al., 2009; Raj, 2018) підкреслюють необхідність більш широкої оцінки сучасного стану фізичного виховання адміністраціями шкіл, урядом країни для забезпечення учнів фізичною активністю, вчителів – підтримкою з боку керівництва, батьків – інформацією про фізичну активність дітей, про переваги активного способу життя.

Франція має перелік спортивних заходів і відповідних навичок, визначених на національному рівні, що є основою для програм фізичного виховання в кожному окремому закладі. Нещодавно було створено нову систему оцінювання, включаючи, наприклад, критерії та оцінки або бали для кожної спортивної діяльності наприкінці нижньої ланки середньої освіти. Це не тільки дає змогу моніторингу учнів на індивідуальному рівні, але й забезпечує

міжшкільне порівняння на національному рівні. Однією з цілей системи оцінювання є встановлення національного рівня володіння фізичним вихованням (Gleyse et al., 2016).

Реформа курикулуму у Фінляндії, як очікується, залучить школярів до професії вчителів фізичного виховання, оскільки збільшення годин на викладання цього предмета та його гнучкий зміст викликали попит на більш кваліфікованих викладачів (Tay, 2017).

У Польщі найбільш позитивною зміною останніх років вважається децентралізація управління в системі освіти, а отже, і в фізичному вихованні. Окремі школи отримали значну автономію у підготовці освітніх програм, що дозволяє враховувати регіональні, демографічні, соціально-економічні, особисті, матеріальні та інші особливості. При цьому існують деякі негативні аспекти цього процесу, наприклад, недооцінка важливості предмета «Фізичне виховання», що відобразилося у зменшенні фінансової підтримки, необхідної для збільшення кількості щотижневих уроків фізичного виховання, недостатність коштів для залучення якомога більшої кількості дітей у позакласні заняття.

Дослідження (Froemel et al., 2013; Kuśnierz, Pośpiech, Rogowska, 2015) показали певну ієрархію цілей фізичного виховання, на які спрямовані зусилля польських вчителів, і які найбільше розроблені на сьогоднішній день. Перше місце посідає розвиток в учнів почуття особистого благополуччя, на другому – розвиток широкого спектру рухових компетентностей учнів, на третьому – розвиток здатності застосовувати та розвивати навички у конкретних формах фізичної активності, на четвертому – поширення серед учнів цінностей спорту: солідарність і чесна гра, на п'ятому – демонстрація учням міждисциплінарних зв'язків фізичного виховання та інших пред-

метів, на шостому – забезпечення безпеки при заняттях фізичними вправами, на сьомому – розвиток здібностей учнів до оцінки власних та чужих дій, на восьмому – сприяння почуттю громадянськості, на дев'ятому – розвиток в учнів навичок управління групою та організаційних умінь, на десятому – залучення учнів до активного та здорового способу життя, на одинадцятому – виховання в учнів розуміння соціальної та культурної важливості спорту та фізичної активності, на дванадцятому – розвиток умінь оцінювати рівень фізичної підготовленості та здоров'я, на тринадцятому – забезпечення можливості отримання задоволення від участі у фізичній активності для всіх учнів незалежно від їх здібностей, статі, соціальних та культурних передумов. Тобто цілі фізичного виховання, які реалізуються вчителями, відображають різні сторони підготовки учнів та відповідають європейським стандартам фізичного виховання.

Відповідно до цього у польських школах поступово впроваджується система оцінки у фізичному вихованні за такими компонентами: когнітивний, емоційний, соціальний (взаємодія), стан здоров'я (фізична підготовленість), творчість, ставлення, роль учня на уроці (тобто, надання можливості вибору фізичних вправ або прийняття власних рішень).

У Німеччині передбачається впровадження технологічного підходу у фізичному вихованні, який стосується таких сфер: а) розробка навчальних планів, програм (технологічне забезпечення, необхідне для порівняння, розробки та обговорення навчальних програм з фізичного виховання та їхніх технологічних частин у всьому світі); б) створення та використання медіа бази даних (всеохоплююча база даних, яка має всі платформи та програмне забезпечення, принесе користь педагогам з фізичного виховання, а також надасть їм

попередній відбір та керівництво у доступних медіа-продуктах); в) документація (створення планів уроків з поглибленим їх описом та доступом до них вчителів); г) емпіричні дослідження (проведення досліджень в сфері фізичного виховання та колаборація з різними дослідниками); д) середовище фізичного виховання (співпраця архітекторів, керівників спортивних об'єктів, спортивних менеджерів); е) поширення технологій (проекти, звіти про кращі практики фізичного виховання мають бути поширені через медіазасоби, соціальні мережі); є) стратегії впровадження (створення концепцій щодо впровадження технологічного підходу у фізичне виховання); ж) професійний розвиток (створення програм професійного розвитку для вчителів, включаючи інформацію про можливість впровадження технологій у фізичне виховання) (Kretschmann, 2015).

Останнім часом провідними тенденціями у шкільному фізичному вихованні США є включення у програму занять сучасних видів рухової активності, наприклад, фрізбі, боулінг, рекреаційний напрям (піші прогулянки, туристські походи), різновиди бойових мистецтв, методики зниження стресу (йога, техніки глибокого дихання тощо). Вивчення нетрадиційних видів спорту може сприяти формуванню необхідної мотивації учнів для розширення фізичної активності, а також отриманню теоретичних відомостей про різні культури та традиції. Крім того, викладання нетрадиційних видів спорту дає можливість інтегрувати академічні концепції з інших предметів. Ще однією тенденцією є включення відомостей про здоров'я та здорове харчування в навчальний план з фізичного виховання. Багато штатів вимагають від учителів фізичної культури сертифікації для проведення уроків охорони здоров'я. До змісту таких уроків також мають входити знання щодо управління

гнівом, запобігання стресу, булінгу, самоуправління тощо (Knuth, Hallal, 2009; Booth, Rowlands, Dollman, 2015; Betram, Godfrey, Kaleeswaran, 2017).

Майбутнє фізичного виховання учнів в США вбачається в індивідуалізації та технологізації процесу. Як і в ФРН, школярі повинні оволодіти компетентностями щодо використання технологічних додатків у фізичному вихованні. Застосування різних технологій вимагатиме нових компетенцій і практик і від учителів (Eberline, Andrew, Richards, 2013).

У Китаї відбувається постійне удосконалення стандартів фізичної підготовленості школярів (останній перегляд відбувся у 2014 році), оскільки дослідження Dearth-Wesley et al. (2017) свідчать про недосконалий механізм тестування, неврахування індивідуальних особливостей учнів. Постійний моніторинг рівнів фізичної активності та підготовленості сприятиме розробці шляхів залучення дітей до оздоровчої фізичної активності та підтриманню її належного рівня.

У Кореї наразі відбувається імплементація нового навчального плану, який є більш гнучким у порівнянні з попереднім, враховує освітні потреби учнів, спрямований на «творчого, інтегративного учня». Окрім навчального плану, впроваджуються і керівні принципи його використання для вчителів фізичного виховання.

Згідно з ідеєю про те, що систему освіти слід перевести з навчання, заснованого на знаннях, до навчання, заснованого на компетентності, було визначено шість ключових компетентностей як основних навичок для корейських школярів у новому навчальному плані. До них відносяться: «самоврядування», «обробка знань і інформації», «творче мислення», «естетична чутливість», «комунікативні навички», «громадянська компетентність». Ці ключові компетенції виступають в якості

основних керівних принципів для вчителів як у навчанні, так і в оцінюванні учнів.

Крім того, у новій навчальній програмі підкреслюється важливість «щасливої освіти», спрямованої на досягнення добробуту школярів у Південній Кореї. У 2017 році було впроваджено нову політику, відому як «Вільний семестр», де немає жодного тесту або підсумкової оцінки протягом усього семестру. Також були введені інноваційні методи викладання та навчання, проведення інтерактивних занять, орієнтованих на активну участь школярів (OECD, 2016).

В Японії основними пріоритетами майбутнього фізичного виховання є створення адекватної системи оцінки фізичної активності для японських дітей та молоді, підвищення підтримки сімей для збільшення фізичної активності та здоров'я дітей і молоді, розробка відповідних підходів до зниження статичного компоненту у способі життя дітей та молоді (Hamblin, 2014; Kirk, 2018).

Аналіз наукових досліджень (Hardman et al., 2014; Турчик, 2017; Betram, Godfrey, Kaleeswaran, 2017; Москаленко, Яковенко, Сидорчук, 2020) свідчить, що основними проблемами у забезпеченні процесу фізичного виховання школярів зарубіжних країн визначені: недостатня якість фізичного виховання; недотримання рекомендацій щодо забезпечення необхідного обсягу фізичної активності учнів; недостатня кількість компетентних учителів; недостатня забезпеченість спортивними спорудами, обладнанням; велика кількість дітей у класі, що ускладнює участь кожного у фізичній активності та здійснення індивідуального підходу викладачем (особливо в країнах Азії); скорочення фінансування; незабезпечення позакласною фізичною активністю (в окремих країнах); труднощі інклюзії; наслідки недостатнього рівня рухової активності, ожирін-

ня тощо.

Тому важливими напрямками покращення процесу фізичного виховання в зарубіжних країнах є ідентифікація проблемних зон, розробка стратегій їх покращення, інтеграція фізичного виховання у навчальний процес та забезпечення його якості, забезпечення об'єднанням, безпекою, кваліфікованими кадрами та удосконалення професійної підготовки вчителів.

Узагальнюючи отримані дані, можна дійти висновку, що чинники впливу на якість фізичного виховання дітей шкільного віку в окремих країнах Європи, Азії та Америки є спільними: належне законодавче, документальне, матеріально-технічне та кадрове забезпечення, підпорядкованість стандартам фізичного виховання школярів, забезпечення виконання рекомендацій щодо нормування рухової активності учнів, комплексний підхід до розвитку дитини, урахування її індивідуальних особливостей та системний підхід до оцінювання учнів. Створення комплексу подібних умов, враховуючи національні особливості

нашої країни, сприятиме удосконаленню системи фізичного виховання в закладах загальної середньої освіти в Україні.

Висновки. Аналіз тенденцій розвитку фізичного виховання учнів зарубіжних країн дозволив встановити, що європейські країни продовжують удосконалювати програмно-нормативні засади навчального процесу. Фахівці сфери фізичного виховання намагаються привернути увагу адміністрацій шкіл, батьків до необхідності покращення психічного та фізичного благополуччя школярів (Великобританія); удосконалюють систему оцінки навчальних досягнень учнів (Франція, Польща); підвищують рейтинг професії вчителя фізичного виховання та попит на кваліфікованих фахівців (Фінляндія); впроваджують технологічний підхід, який передбачає: ведення документації з фізичного виховання, створення медіа-баз даних, проведення емпіричних досліджень, поширення звітної документації, професійний розвиток вчителів (Німеччина). Майбутнє фізичного виховання учнів в США

вбачається в індивідуалізації та технологізації процесу, розширенні спектру видів рухової активності у програмах занять. У країнах Азії простежується тенденція до постійного удосконалення стандартів фізичної підготовленості школярів (Китай); відбувається перехід від навчання, заснованого на знаннях, до навчання, заснованого на компетентностях (Корея); продовжується створення адекватної системи оцінки фізичної активності дітей та молоді, розробка відповідних підходів до зниження статичного компоненту у способі життя учнів (Японія). Як і Україна, інші держави стикаються з проблемами в забезпеченні якості фізичного виховання, які вони намагаються вирішувати як на локальному, так і на національному рівні.

Перспективи подальших досліджень полягають в узагальненні тенденцій розвитку систем фізичного виховання інших країн Азії, Африки, Південної Америки.

Конфлікт інтересів. Автори заявляють, що не існує конфлікту інтересів.

Література

1. Глоба Г.В. Система фізичного виховання в школах КНР: аналіз державного регулювання та case study на прикладі нормативів для початкових класів. Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. 2013. Вип. 112 (1). С. 91-94.
2. Москаленко Н.В., Яковенко А.В. Національні стандарти фізичного виховання школярів США. Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія 15: Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт). 2019. Вип. 3 (111). С. 97-101.
3. Москаленко Н.В., Яковенко А.В., Сидорчук Т.В. Фізичне виховання школярів у зарубіжних країнах (XX ст. – початок XXI ст.): [монографія]. Дніпро, 2020. 262 с.
4. Пангелова Н., Власова С. Зарубіжний досвід організації фізичного виховання в загальноосвітніх школах. Спортивний вісник Придніпров'я. 2017.

References

1. Globa G.V. (2013). The system of physical education in Chinese schools: an analysis of state regulation and a case study on the example of standards for primary school. Bulletin of Chernihiv National Pedagogical University. Series: Pedagogical sciences. Physical education and sports, 112 (1), 91 - 94. [In Ukrainian].
2. Moskalenko N.V., Yakovenko A.V. (2019). National Standards for Physical Education of US Schoolchildren. Scientific journal of the National Pedagogical University named after M.P. Dragomanov. Series 15: Scientific and pedagogical problems of physical culture (physical culture and sports), 3 (111), 97 - 101. [In Ukrainian].
3. Moskalenko N.V., Yakovenko A.V., Sydorochuk T.V. (2020). Physical education of schoolchildren in foreign countries (XX century - the beginning of the XXI century): [monograph]. Dnipro. [In Ukrainian].
4. Pangelova N., Vlasova S. (2017). Foreign experience in the organization of physical education in secondary schools. Sports Bulletin of Dnieper, 1,

- №1. С. 215-221.
5. Турчик І.Х. Фізичне виховання і спорт у шкільній освіті Європи. Дрогобич, 2017. 138 с.
  6. Яковенко А.В. Організаційно-педагогічні умови трансформації системи фізичного виховання школярів у зарубіжних країнах (XX ст. – початок XXI ст.): дис. канд. наук з фіз. виховання і спорту: 24.00.02 / Придніпровська держ. акад. фіз. культ. і спорту. Дніпро, 2019. 285 с.
  7. Betram S., Godfrey J., Kaleeswaran P. Challenges in physical education and sports sciences – a comparative study. *International Journal of Interdisciplinary Research in Arts and Humanities (IJIRAH)*. 2017. Volume 2. Issue 2. P. 2456-3145.
  8. Booth V.M., Rowlands A.V., Dollman J. Physical activity temporal trends among children and adolescents. *Journal of Science and Medicine in Sport*. 2015. №18. P. 418-425.
  9. Eberline A.D., Andrew K., Richards R. Teaching with Technology in Physical Education, Strategies. *Journal for Physical and Sport Educators*. 2013. №26 (6). P. 38-39. Doi: 10.1080/08924562.2013.839522
  10. Education Policy Outlook: Korea. OECD, 2016.
  11. Foster D. Physical education and sport in schools. Briefing Paper. 2018. Oct 10. №6836. P.34.
  12. Hamblin D. Physical Education assessment from 2014: assessing without limits. *Research in Teacher Education*. Vol.4. No.2. October 2014. P. 25-33.
  13. Hardman K. et al. World-wide survey of school physical education: final Report. 2014. Paris, France: UNESCO. P. 131.
  14. Harris J. The Case for Physical Education becoming a Core Subject in the National Curriculum. *Physical Education Matters*. 2018. №13 (2). P. 9-12.
  15. Horner W., Döbert H., Reuter L., Kopp B. The Education Systems of Europe (Global Education Systems). Springer; 2nd ed., 2015. 908 p.
  16. Innovative Practices in Physical Education and Sports in Asia. UNESCO. – Bangkok, 2008. VIII. 100 p.
  17. Kirk D. Physical education-as-health promotion: recent developments and future issues. *Education and Health*. 2018. №36 (3). P. 70-75.
  18. Knuth A.G., Hallal P.C. Temporal Trends in Physical Activity: A Systematic Review. *Journal of Physical Activity and Health*. 2009. №6. P. 548-559.
  19. Kretschmann R. Technology Integration in Physical Education. Examining the Physical Education Teachers' Domain: inauguraldissertation zur Erlangung des Grades eines Doktors der Philosophie im Fachbereich 05 Psychologie und Sportwissenschaften der Johann Wolfgang Goethe. Universität Frankfurt am Main. 2015. 135 p.
  20. Kuśnierz C., Pośpiech D., Rogowska A.M. Hierarchy of physical education goals as an expression of educational priorities among Polish 215 - 221. [In Ukrainian].
  5. Turchyk I.Kh. (2017). Physical education and sports in European school education. Drogobich. [In Ukrainian].
  6. Yakovenko A.V. (2019). Organizational and pedagogical conditions of transformation of the system of physical education of schoolchildren in foreign countries (XX century - the beginning of the XXI century): PhD dis. / Prydniprovsk state. acad. phys. cult. and sport. Dnipro. [In Ukrainian].
  7. Betram S., Godfrey J., Kaleeswaran P. (2017). Challenges in physical education and sports sciences – a comparative study. *International Journal of Interdisciplinary Research in Arts and Humanities*, 2 (2), 2456-3145.
  8. Booth V.M., Rowlands A.V., Dollman J. (2015). Physical activity temporal trends among children and adolescents. *Journal of Science and Medicine in Sport*, 18, 418-425.
  9. Eberline A.D., Andrew K., Richards R. (2013). Teaching with Technology in Physical Education, Strategies. *Journal for Physical and Sport Educators*, 26 (6), 38-39. Doi: 10.1080/08924562.2013.839522
  10. Education Policy Outlook: Korea. OECD, 2016.
  11. Foster D. (2018). Physical education and sport in schools. Briefing Paper, Oct 10, no 6836, 34.
  12. Hamblin D. (2014). Physical Education assessment from 2014: assessing without limits. *Research in Teacher Education*, 4 (2), 25-33.
  13. Hardman K. et al. (2014). World-wide survey of school physical education: final Report, Paris, France: UNESCO.
  14. Harris J. (2018). The Case for Physical Education becoming a Core Subject in the National Curriculum. *Physical Education Matters*, 13 (2), 9 – 12.
  15. Horner W., Döbert H., Reuter L., Kopp B. (2015). The Education Systems of Europe (Global Education Systems). Springer; 2nd ed.
  16. Innovative Practices in Physical Education and Sports in Asia. UNESCO. Bangkok, 2008. VIII.
  17. Kirk D. (2018). Physical education-as-health promotion: recent developments and future issues. *Education and Health*, 36 (3), 70-75.
  18. Knuth A.G., Hallal P.C. (2009). Temporal Trends in Physical Activity: A Systematic Review. *Journal of Physical Activity and Health*, 6, 548-559.
  19. Kretschmann R. (2015). Technology Integration in Physical Education. Examining the Physical Education Teachers' Domain: inauguraldissertation zur Erlangung des Grades eines Doktors der Philosophie im Fachbereich 05 Psychologie und Sportwissenschaften der Johann Wolfgang Goethe. Universität Frankfurt am Main.
  20. Kuśnierz C., Pośpiech D., Rogowska A.M. (2015). Hierarchy of physical education goals as an expression of educational priorities among Polish teachers.

- teachers. *Rev Bras Cineantropom Desempenho Hum*, 2015. № 17(5). P. 592-600. Doi: <http://dx.doi.org/10.5007/1980-0037.2015v17n5p592>
21. Physical Education and Sport at School in Europe: Eurydice Report. – Luxembourg: Publications Office of the European Union. 2013. 76 p.
  22. Physical Education as a Subject in France (School Curriculum, Policies and Discourse): The Body and the Metaphors of the Engine–Elements Used in the Analysis of a Power and Control System during the Second Industrial Revolution. *Sport, Education and Society* / Gleyse J., Pigeassou Ch., Marcellini A., De Léséleuc E., Bui-Xuân G. Taylor Francis (Routledge). 2016. Jun 21. №7 (1). P. 5-23.
  23. Raj S.T.S. Recent Trends and Challenges in Physical Education and Sports Sciences. *International Journal of Science, Engineering and Management (IJSEM)*. Vol 3, Issue 4, April 2018. P. 449-451.
  24. Secular trends in pupils' assessments of physical education lessons in regard to their self-perception of physical fitness across the educational systems of Czech Republic and Poland / Frõmel K., Vaš'í'c'kov'a J., Svozil Z., Skalík C., Groffík D. *European Physical Education Review*. 2013. Doi: 10.1177/1356336X13508684
  25. Singh C. Future trends and challenges in physical education and sports sciences. *International Journal of Applied Research*. 2015. №1 (4). P. 40-42.
  26. Tay D. Finn and fun: Lessons from Finland's new school curriculum. <https://www.straitstimes.com/singapore/education/finn-fun>
  27. The educational benefits claimed for physical education and school sport: an academic review / Bailey R., Armour K., Kirk D., Jessd M., Pickup I., Sandford R. *Research Papers in Education*. March 2009. Vol. 24. No. 1. P. 1-27.
  28. Trends in domain-specific physical activity and sedentary behaviors among Chinese schoolchildren, 2004–2011 / Dearth-Wesley T., Green Howard A., Wang H., Zhang B., Popkin B.M. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*. 2017. №14 (141). 9 p. Doi 10.1186/s12966-017-0598-4
- Rev Bras Cineantropom Desempenho Hum*, 17(5), 592-600. Doi: <http://dx.doi.org/10.5007/1980-0037.2015v17n5p592>
21. Physical Education and Sport at School in Europe: Eurydice Report (2013). Luxembourg: Publications Office of the European Union.
  22. Physical Education as a Subject in France (School Curriculum, Policies and Discourse): The Body and the Metaphors of the Engine–Elements Used in the Analysis of a Power and Control System during the Second Industrial Revolution. *Sport, Education and Society* / Gleyse J., Pigeassou Ch., Marcellini A., De Léséleuc E., Bui-Xuân G. Taylor Francis (Routledge), 2016, Jun 21, 7 (1), 5-23.
  23. Raj S.T.S. (2018). Recent Trends and Challenges in Physical Education and Sports Sciences. *International Journal of Science, Engineering and Management*, 3 (4), 449-451.
  24. Secular trends in pupils' assessments of physical education lessons in regard to their self-perception of physical fitness across the educational systems of Czech Republic and Poland / Frõmel K., Vaš'í'c'kov'a J., Svozil Z., Skalík C., Groffík D. *European Physical Education Review*, 2013. Doi: 10.1177/1356336X13508684
  25. Singh C. (2015). Future trends and challenges in physical education and sports sciences. *International Journal of Applied Research*, 1 (4), 40-42.
  26. Tay D. (2017). Finn and fun: Lessons from Finland's new school curriculum. <https://www.straitstimes.com/singapore/education/finn-fun>
  27. The educational benefits claimed for physical education and school sport: an academic review / Bailey R., Armour K., Kirk D., Jessd M., Pickup I., Sandford R. *Research Papers in Education*, March 2009, 24 (1), 1-27.
  28. Trends in domain-specific physical activity and sedentary behaviors among Chinese schoolchildren, 2004–2011 / Dearth-Wesley T., Green Howard A., Wang H., Zhang B., Popkin B.M. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 2017, 14 (141), 9. Doi 10.1186/s12966-017-0598-4

Москаленко Наталія

Придніпровська державна академія фізичної культури і спорту
м. Дніпро, вул. Набережна Перемоги, 10; 49094, Україна
e-mail: moskalenkonatali2016@gmail.com

Яковенко Артем

Придніпровська державна академія фізичної культури і спорту
м. Дніпро, вул. Набережна Перемоги, 10; 49094, Україна
e-mail: yakovenkoartem2012@gmail.com

Овчаренко Сергій

Придніпровська державна академія фізичної культури і спорту
м. Дніпро, вул. Набережна Перемоги, 10; 49094, Україна
e-mail: sergey_dnepr2008@ukr.net